

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	2.Kf.700.149/2025/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (felperesi képviselő címe, eljáró képviselő: dr. Tordai Gábor kamarai jogtanácsos)
Az alperes:	vármegyei Rendőr-főkapitányság (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Gál Mária Ildikó kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díj megfizetése iránt indított közszolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (12. sorszámon)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Miskolci Törvényszék 8.K.700.991/2024/10. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 40.000 (negyvenezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2021. szeptember 1. napjától 2024. június 30. napjáig az helységi Rendőrkapitányság állományában rendvédelmi alkalmazottként részlegvezető (irányítási) munkakörben teljesített szolgálatot. A felperes munkakörének ellátása mellett, ahhoz nem tartozóan rendszeresen végzett minősített adatkezelői, bűnjelkezelési és 2023. március 1. napjától T-ellátmánykezelési feladatokat.

A felperes keresete

[2] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a 2021. szeptember 1. napjától 2024. június 30. napjáig terjedő időszakra bruttó 1.623.300 forint megbízási díj és késedelmi kamata megfizetésére. A megbízási díj mértékét a 2021. szeptember 1. és 2023. február 28. napjai közötti időszakra az illetményalap 100%-ában, a 2023. március 1. és 2024. június 30. napjai közötti időszakban az illetményalap 150%-ában határozta meg; keresete jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 288/B. § (1) és (3) bekezdéseit jelölte meg. Az alperes a megbízási díj jogalapját és mértékét vitatva a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[3] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek bruttó 1.468.692 forint megbízási díjat és annak késedelmi kamatát; ezt meghaladóan a keresetet elutasította. A Hszt. 287/E. § (1)-(2), 287/O. § (1), 287/P. § (1), (4), 288. § (1), (3), 288/B. § (1)-(3), 288/K. § (1), 288/M. § (1), 289/E. § (4) bekezdései, valamint a rendvédelmi igazgatási szolgálati jogviszonyban foglalkoztatottak által betölthető munkakörökről és az azok betöltéséhez szükséges képesítési követelményekről szóló 15/2019. (III. 11.) ORFK utasítás (a továbbiakban: ORFK utasítás) 2. pont a) alpontja, 1. melléklete I. pontja felhívásával rögzítette, hogy az ORFK utasítás külön nevesíti az ügykezelő (minősített adatkezelő), az ügyviteli előadó (HR*, pénzügyi, műszaki-gazdálkodási, hivatali, rendészeti, bűnügyi, ellenőrzési, munkavédelmi), illetve az ügyviteli segédelőadó (HR*, pénzügyi, műszaki-gazdálkodási, hivatali, rendészeti, bűnügyi, ellenőrzési, munkavédelmi) és a részlegvezető (irányítási) munkakört. Az ORFK utasítás a munkakörök tartalmát nem részletezi. A felperes ellátott titkos adatkezelési feladatot mint minősített adatkezelést, szabálysértési bűnjelkezelői feladatot, T-ellátmánykezelési feladatot mint pénzügyi és kisebb részben bűnügyi feladatot, amely feladatok a munkaköri leírásában szerepeltek, és amelyek nem tartoztak az általános ügykezelési tevékenységet magába foglaló és 3 beosztott irányításáért felelős részlegvezetői munkaköréhez. A rendőrkapitánysági intézkedés sem teszi az ORFK utasítással szemben a bűnjelkezelést a felperes munkaköréhez tartozóvá. Így esetében a Hszt. 288/B. § (1) bekezdése szerinti tartós átirányítás megvalósult, és a (3) bekezdés értelmében a felperes megbízási díjra jogosult. A megbízási díj mértékére vonatkozó mérlegelése során megállapította, hogy a felperes munkaköréhez nem tartozó feladatai 2023. február 28. napjáig átlagosan heti 22 órát, 2023. március 1. napjától átlagosan heti 30 órát tettek ki. Munkakörének ellátása mellett további 3 munkakörbe tartozó feladatokat végzett. A titkos ügykezelés és a T-ellátmánykezelés nemzetbiztonsági jellegű,

fokozott büntetőjogi- és fokozott anyagi felelősséggel járó feladat, fokozott felelősséggel és diszkrécióval jár, pontosságot és szakmai tudást igényel, előbbi speciális szakismerethez és nemzetbiztonsági ellenőrzés léteéhez kötött, utóbbi pénzügyi jellegű, rendszeres elszámolást és fokozott diszkréciót igénylő feladat. Ezért – az egyes időszakokban a feladatellátás eltérő időigényére is tekintettel – 2023. február 28. napjáig az illetményalap 100%-ának, 2023. március 1. napjától az illetményalap 125%-ának megfelelő mértékű megbízási díjat állapított meg.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[4] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatásával elsődlegesen a kereset elutasítását, másodlagosan a megbízási díj mértékének az illetményalap 50%-os mértékére történő leszállítását kérte. Előadta, hogy az elsőfokú ítélet a Hszt. 287/P. § (1) és (4) bekezdéseit, 288. §-át sérti, az elsőfokú bíróság az ORFK utasítás 1. mellékletének téves értelmezésével hozta meg döntését. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást alapvetően helyesen állapította meg, de a jogszabályi rendelkezésekkel összevetve téves következtetésekre jutott. Az ORFK utasításban felsorolt munkakörök tartalmát jogszabály vagy normatív rendelkezés nem tartalmazza, ezeket a munkaköri leírásban határozta meg. Jogszabályi rendelkezés hiányában az elsőfokú bíróság tévesen minősítette a felperes munkaköri leírásában szereplő tárgybeli feladatokat más munkakörhöz tartozónak. Ezzel elvonta a munkáltató azon jogát, hogy a munkakör kereteit egyoldalúan meghatározza. Iratellenes az elsőfokú ítélet azon megállapítása, hogy a felperes munkakörét kibővítette, mivel a tárgybeli feladatok a kinevezése kezdetétől munkaköri feladatait képezték. Szintén iratellenes, hogy a tanú a tárgybeli feladatokat a felperes munkakörén kívüli feladatként jellemezte. A bűnjelkezelői, a titkos ügykezelői és T-ellátmánykezelői feladatok ügyviteli jellegű, adminisztratív, iratkezelési, nem érdemi ügykezelői (ügyintézői) tevékenységek. Ezek elvégzése a részlegvezető számára jogszerűen előírható. Az elsőfokú bíróság jogszabálysértő módon hagyta figyelmen kívül, hogy a bűnjelkezelési feladatokat a rendőrkapitányság intézkedése a részlegvezetői munkakörbe utalja. Ezért a felperes a perbeli időszakban a részlegvezetői munkakörébe tartozó feladatokat látott el, esetében a Hszt. 288/B. § (1)-(2) bekezdéseiben szereplő tartós átirányítás feltételei nem álltak fenn, a 288/B. § (3) bekezdése szerinti megbízási díj iránti igénye nem megalapozott. Az elsőfokú bíróság mérlegelése a Hszt. 288/B. § (3) bekezdésébe ütközik. A felperes nem érdemi ügyintézői, hanem adminisztratív, elsősorban iratkezelési feladatokat végzett. A T-ellátmánykezelői feladatokat ténylegesen 2023. márciusától végezte, korábban csak a szokásos mértéket meg nem haladó távollét esetén helyettesített. E feladatokat saját nyilatkozata szerint sem napi szinten végezte. Azt sem állapítható meg, hogy ezen feladatok ellátása részéről többlettudást, szakértelmet, felelősséget igényelt volna.

[5] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Rámutatott, hogy az alperes eljárási jogszabálysértésre nem hivatkozott. A pertárgyi munkakörök egymástól elkülönülnek, a felperes többletfadatai a kinevezése szerinti munkaköréhez nem tartoztak. Sem a kapitányságvezetői intézkedés, sem a munkaköri leírás nem szolgálhat alapul a kinevezés szerinti munkakör szélesítéséhez. Azt, hogy az egyes feladatok más munkakörbe tartoznak, már az elnevezésük is bizonyítja. A mérlegelése során

az elsőfokú bíróság a törvényes kereteket nem lépte túl, a megállapított megbízási díj nem eltúlzott mértékű.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[6] A fellebbezés nem megalapozott.

[7] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. A felülbírálati jogkörét illetően a másodfokú bíróság rögzíti, hogy az alperes fellebbezésében vitatta ugyan az elsőfokú ítéleti tényállást, és a bizonyítékok értékelését, azonban eljárási jogszabálysértésre jogszabályhely megjelölésével nem hivatkozott, ezért – a Kp. 99. § (1) bekezdésére, 100. § (2) bekezdés b) pontjára és 104. § (1) bekezdésére figyelemmel – az ítéltábla ebben a körben nem vizsgálódhatott, mivel a fellebbezésnek nem voltak olyan jogszabálysértés-állításai, amelyeket összevethetett volna az elsőfokú ítéleti indokolással. Erre figyelemmel az alperes az elsőfokú ítélet anyagi jogi álláspontjának felülvizsgálatát kérte a másodfokú bíróságtól; továbbá a megbízási díj mértéke körében az elsőfokú bíróság által elvégzett mérlegelést vitatta. Ekként a jogorvoslati eljárás szabta keretek között a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket felhívta, azokat megfelelően alkalmazta, ítéletének indokolásában döntése indokait részletesen kifejtette, amellyel a másodfokú bíróság is egyetértett. A fellebbezésben előadottakra tekintettel az alábbiakat emeli ki:

[8] A másodfokú bíróság előjáróban rögzíti, hogy az elsőfokú ítélet jogszerűségét az abban megállapított tényállás alapulvételével kellett elbírálnia, így tényként kellett elfogadnia, hogy a felperes a tárgybeli időszakban munkakörének ellátása mellett 2023. február 28. napjáig átlagosan heti 22 órában, 2023. március 1. napjától átlagosan heti 30 órában látott el bűnjelkezelési, minősített ügykezelési és T-ellátmánykezelési feladatokat.

[9] A Hszt. 288/B. § (1) bekezdése értelmében a rendvédelmi alkalmazott a rendvédelmi szerv hatékony működéséhez szükséges munkaszervezési okból beleegyezésével a munkaköréhez tartozó feladatok mellett más munkakörbe tartozó feladatokat láthat el (tartós átirányítás). A (2) bekezdés alapján tartós átirányítás időtartama legalább harminc nap, de legfeljebb egy év. A (3) bekezdés szerint a rendvédelmi alkalmazott a tartós átirányítás időtartamára havonta a rendvédelmi illetményalap 50-200%-áig terjedő mértékű megbízási díjra jogosult.

[10] A fenti jogszabályi rendelkezések alapján az elsőfokú bíróság helyesen indult ki annak vizsgálatából, hogy az ORFK utasítás 1. melléklet I. pontjában rögzített részlegvezető (irányítási) munkakörhöz tartozónak lehet-e tekinteni bűnjelkezelési, minősített adatkezelési

és T-ellátmánykezelési feladatok ellátását. Helytállóan hivatkozott az alperes arra, hogy olyan jogszabály, vagy közjogi szervezetszabályozó eszköz nincs, amelyik az egyes rendvédelmi alkalmazotti munkakörök tartalmát rögzítené. Ugyanakkor az ORFK utasításban a konkrét munkaköri feladatok felsorolása nélkül, de szerepel az, hogy az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv állományában rendvédelmi igazgatási szolgálati jogviszonyban foglalkoztatottak által milyen betölthető munkakörök lehetnek. Ebből megállapíthatóan az ügykezelő, az ügykezelő (minősített adatkezelő), az ügyviteli segédelőadó (pénzügyi, bűnügyi) és az előadó (pénzügyi, bűnügyi) munkakörök egymástól elkülönülnek, amiből az következik, hogy az azokhoz tartozó feladatok is a felperes részlegvezetői (irányítási) munkakörétől eltérőek. Így a tárgybeli feladatok nem a részlegvezetői (irányítási), hanem az ORFK utasításban külön munkakörként meghatározott pénzügyi, bűnügyi segédelőadói, pénzügyi, bűnügyi előadói, illetve minősített adatkezelői munkakörökhöz tartozhatnak.

[11] A Hszt. 287/O. § (1) bekezdése, 287/P. § (1) bekezdés c) pontja, 287/P. § (4) bekezdése alapján a rendvédelmi alkalmazott munkaköri leírása mint a munkáltató egyoldalú nyilatkozata nem tartalmazhat az érintettek beleegyezésével létrejött kinevezéstől eltérő munkaköri feladatokat. Erre figyelemmel a rendvédelmi alkalmazottak igazgatási jogviszonyára is irányadó a hivatásos szolgálati jogviszonyban kialakult bírói gyakorlat, mely szerint a munkáltató utasítási joga nem korlátlan, és csak olyan feladatot határozhat meg egy adott munkakörhöz rendelt, amely a munkakör keretei közé tartozik. A munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség. Jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör feladatainak ellátását. A munkakör meghatározása – a jogi normák keretei között – a munkáltató jogkörébe tartozik, ez azonban nem lehet parttalan. Ezt a jogkérdést az iránymutató ítélkezési gyakorlat a rendvédelmi alkalmazottak esetében is eldöntötte, és rámutatott, hogy a munkáltató nem bővítheti szabadon a rendvédelmi alkalmazott kinevezésben meghatározott munkakörét más munkakörbe tartozó feladatokkal. Amennyiben a rendvédelmi alkalmazott a munkaköréhez tartozó feladatok mellett más munkakörbe tartozó feladatokat is ellát, megbízási díjra jogosult lehet. (Kf.III.45.041/2021/4.- K-KJ-2022-793). E feladatoknak a felperes munkaköri leírásában vagy a rendőrkapitánysági intézkedésben szerepeltetése nem tette azokat a részlegvezetői (irányítási) munkakör részévé, ezek ellátásakor a felperes nem a saját, hanem más munkakörbe tartozó feladatokat végzett. Ezért az elsőfokú bíróság jogszerűen állapította meg, hogy a Hszt. 288/B. § (1) bekezdésében meghatározott tartós átirányítás megvalósulása megállapítható, amelynek ellentételezéseként a felperes a Hszt. 288/B. § (3) bekezdésének megfelelően megbízási díjra jogosult. Így az alperes alaptalanul hivatkozott a Hszt. 287. § (1), (4) bekezdései, 288. §-a, valamint 288/B. § (1)-(3) bekezdései sérelmére.

[12] Az alperes fellebbezésében vitatta a megbízási díj mértékét is, azonban azt nem fejtette ki, hogy az elsőfokú bíróság e körben a mérlegelése során milyen eljárásjogi szabályt vettett, mely körülményeket vett okszerűtlenül figyelembe és ezáltal döntése miért tekinthető jogszabálysértőnek. Az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg. Az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért azt a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 100%-ában, illetve 125 %-ában történő meghatározással a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés Hszt. 288/B. § (3) bekezdésében biztosított

kereteit nem lépte túl, figyelembe vette a többletfeladatoknak mennyiségét, az elvégzésükhöz szükséges képességeket, szakmai tudást, az ellátásokhoz kapcsolódó felelősséget. A jogsértés tényének alperes általi kategorikus, általános tartalmú állítása az elsőfokú bíróság ítéletét (mérlegelését) jogszerűtlenné nem tehetette. A fellebbezési állítással szemben az elsőfokú bíróság nem vonta a mérlegelésébe azt, hogy a felperes érdemi ügyintézői feladatokat látott el. A bűnjelkezelési, minősített adatkezelési és T-ellátmánykezelési feladatok, azok adminisztratív jellege mellett is az elsőfokú bíróság által mérlegelt szakmai tudást, képességeket és készségeket, valamint felelősséget kétségtelenül igényelték. Az elsőfokú bíróságnak a tartós átirányítással ellátott feladatokat együtt, és nem külön-külön kellett mérlegre tennie; a T-ellátmánykezelői feladatokat csak 2023. márciusától vette figyelembe. Mindezek szerint az alperes nem tudta alátámasztani, hogy az elsőfokú bíróság mérlegelési hibát vétett, és voltak olyan releváns elemek, körülmények, amelyeket nem vett figyelembe vagy okszerűtlenül értékelt, és amely eltérő körülmények figyelembevételével más összecszerúségi eredményre lehetne jutni. Ezért az alperes alaptalanul hivatkozott a Hszt. 288/B. § (3) bekezdésében foglaltak sérelmére.

[13] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Kp. 109. § (1) bekezdése alkalmazásával az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[14] A pervesztes alperes a Kp. 35 § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp) 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII.9.) IM rendelet 2. § (3) bekezdés a) pontja és 3. § (1) bekezdés a) pontja alapján köteles a fellebbezéssel érintett pertárgy értékhez igazodó és a jogi képviselő által felszámított, a pernyertes felperest megillető másodfokú perköltség megfizetésére.

[15] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért a fellebbezési eljárási illetéket a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli. A fellebbezési eljárás illeték összege az Itv. 39. § (1) bekezdése és 46. § (1) bekezdése alapján 117.495 forint.

[16] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[17] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. február 18.

dr. Szőke Mária s.k.
a tanács elnöke

dr. Bendli Attila József s.k.
előadó bíró

dr. Bíró Péter s. k.
bíró